

stisk, er, at det sådan set er et meget udbredt synspunkt, at man inden 2050 godt kan nå at være uafhængig af fossile brændstoffer. Det, der måske i virkeligheden er diskussionen, er: Kan man ikke være det noget før? Og mener statsministeren, at der altid behøver at være en kommission nedsat af regeringen, som kommer med et udspil, før statsministeren mener regeringen er i stand til at handle, eller kan man også bruge den viden, som faktisk findes i samfundet?

Kl. 14:37

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:37

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er enig med hr. Per Clausen i, at der er masser af viden, og det er jo også med afsæt i den viden, regeringen meget klart har formuleret den målsætning at gøre os fri af fossile brændstoffer – af mange gode grunde. Det med klimaet er én grund, det med dansk sikkerhedspolitik – at gøre os fri af despoter og regimer, som, når olien i Nordsøen tørrer ud, ville være steder, hvor vi måske alternativt skulle hente vores fossile brændstoffer fra – er en anden, og ambitionen om at skabe teknologiudvikling og videnudvikling og opbygge konkurrencekraft i dansk erhvervsliv er en tredje. Så der er masser af viden, der understøtter den målsætning.

Det, der er forskellen mellem at være i opposition og i regering – det er en forskel, vi tager på os og gerne monopoliserer en lang årrække frem – er, at når vi formulerer en målsætning, så forpligter den et hundrede procent; så skal der leveres på den. Og det er sådan set baggrunden for, at regeringen siger: Vi vil i løbet af denne valgperiode sætte en deadline.

Kl. 14:38

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:38

Per Clausen (EL):

Det vil sige, at statsministeren i virkeligheden ikke venter på sin kommission, for det er jo ikke sikkert, at der kommer nogen ny viden der. Det kan være, at det bliver systematiseret. Mange af de mennesker, der er med, har jo været med til at lave andre rapporter og andre redegørelser, som alle sammen bekræfter, at man godt kan være uafhængig af de fossile brændstoffer inden 2050. Men hvad venter statsministeren så på? Altså, hvornår kan vi forvente at få det svar? Kommer det, umiddelbart efter at kommissionen er kommet med sin rapport, eller bliver det

yderligere trukket i langdrag? Jeg synes, det skal komme hurtigt, for så kan statsministeren også få afviklet det valg, vi alle sammen trænger til.

Det andet, jeg godt vil spørge statsministeren om, er, når han siger, at rammebetingelser er vigtige: Kunne man ikke godt have det synspunkt, at det ville være fornuftigt at give særlig gode rammebetingelser til virksomheder, som arbejder med løsninger på fremtidens udfordringer, frem for dem, som måske i virkeligheden arbejder med fortidens løsninger, og at det måske derfor er lidt trist, at man ændrer i skattereformen for at lette nogle afgifter for nogle meget forurenende virksomheder, mens vi ser, at vindmølleindustrien skærer ned her i Danmark?

Kl. 14:39

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:39

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er enig i, at den idé med rammebetingelser også er at kunne skære rammen på en sådan måde, at det fremmer ting, man gerne vil have til at ske.

Det er jo et fortegnet billede, hr. Per Clausen giver af skattereformen, når hr. Per Clausen siger, at vi reducerer belastningen for nogle, der har en gammeldags teknologi. Sandheden er den, at mens vi endnu venter på, hvad oppositionen mener om skat – vi ved jo intet om det, og derfor er det også lidt tankevækkende, at hr. Hækkerup spurgte, om vi kunne bruge socialdemokratiske indspark til noget, al den stund at vi jo ikke har fået dem endnu – har regeringen lagt en skattereform fast, som sådan set øger beskatningen på det, vi vil have mindre af, nemlig forurening fra energi.

Så er det rigtigt, at vi i forhold til den ambition, der var der, og det ordentlige vrid, vi har givet den, har renonceret en smule over for særlig energiintensive virksomheder. Når vi har gjort det, understreger det jo, hvad jeg sagde på et tidligere tidspunkt om den internationale dimension, for Danmark er ikke nogen øde ø. Danmark kan ikke fuldstændig føre sin egen energi- og klimapolitik. Der er også et hensyn at tage til de virksomheder, som er i konkurrence med tilsvarende virksomheder – måske endda virksomheder, som i forhold til miljøhensyn er mindre ambitiøse, men producerer det samme – i andre lande. Det er jo der, hvor vores politik skal gå på to ben, et højt nationalt ambitionsniveau og et stærkt commitment til at finde nogle internationale rammevilkår. For hvis de